

Eualus occultus

Dold tångräka

Kräftdjur, Marina tiofotade kräftdjur

NE

NA

LC

DD

NT

VU

EN

CR

RE

Kunskapsbrist (DD)

Klass: Malacostraca (storkräfter), **Ordning:** Decapoda (tiofotade kräftdjur), **Familj:** *Thoridae*, **Släkte:** *Eualus*, **Art:** *Eualus occultus* - dold tångräka (Lebour, 1936) **Synonymer:** *Spirontocaris occulta* Lebour, 1936

Kännetecken

En relativt vanlig art i algbältet bland olika brunalger. Kort panntaggen med kluven spets. Färg och mönster är variabelt men ofta med partier i svart eller mörkt rött/grönt. Mycket lik Eualus cranchii och skiljs nästan endast på antalet carpussegment på andra benparet, sju. resp. sex. Skiljer sig också från E. gaimardii på att panntaggen är kortare än antennskäftet och från E. pusiolus på att panntaggen är rak eller svagt uppåtböjd och att tredje paret gångben har taggar på merus.

Totallängd: max drygt 20 mm. Panntaggen är rak eller någon gång nedåtböjd och når till drygt halva längden av antennskäftet, och den har 2–4 tänder på översidan. Spetsen är två- eller trekluv (ibland finns bara en enda spets), och det finns inga tänder på undersidan. Ryggskölden har en antenntagg. Bakkroppen hålls ofta kraftigt uppåtvinklad direkt efter framkroppen när räkan befinner sig i sin i sin naturliga miljö. Antennskäftsfliken (styloceriten) är vasst spetsig och når till två tredjedelar av antennskäftet. Antennplattan har rak eller nästan rak ytterkant, och kanntaggen når fram till toppen av antennplattan eller är något kortare. Käkarna har både bit- och tuggutskott och en tvåsegmenterad palp. Tredje paret käkfötter, som i utsträckt läge når förbi antennplattan med halva ändsegmentet, har både en kort yttergren och en epipod. Epipoder finns också på de två första benparen, och en reducerad hårgäle finns på tredje benparet.

De båda första paren gångben är försedda med klosax, första paret är kortare och kraftigare än andra paret. Carpus på andra benparet är uppdelad i sju segment, där det tredje segmentet är något längre än övriga. Övriga tre benpar är normala gångben. Nederdelen av baksidan på merus av tredje benparet har 12–16 taggar hos hanar och 5–9 hos honor. Stjärtpattan har två till fem par sidotaggar (vanligen fyra eller fem par) och tre par ändtaggar.

Färgteckning. Dold tångräka är halvgenomskinlig med röda eller rödbruna prickar samt ofta med större fläckar i mörkt rött eller svart.

Utbredning och status

Dold tångräka förekommer längs svenska västkusten troligen ner till söder om Göteborgs skärgård (i och med den tidigare varit ihopblandad med *Eualus cranchii* är utbredningen osäker). I Atlanten sträcker sig troligen utbredningen från Vestlandet i Norge och vidare söderut via Brittiska öarna och längs hela den europeiska atlantkusten inklusive Medelhavet. Arten har hittills inte påträffas vid Färöarna, Svalbard eller Island.

Ekologi

Dold tångräka påträffas vanligen lite djupare (>10 m) i algbältet, men den har hittats ner till ca 80 m. Den påträffas på olika brunalger och även på sand/grusbotten bland losslitna alger, det senare framför allt nedanför algzonen.

Hot

Eutrofieringen är ett reellt hot då uppväxtmiljön för arten blir överväxt av snabbväxande fintrådiga alger som räkan inte kan uppehålla sig i. Detta medför att de måste söka andra miljöer där de inte är så skyddade mot predatorer (främst fisk).

Övrigt

Namngivning: *Eualus occultus* (Lebour, 1936). Originalbeskrivning: *Spirontocaris occulta*. Notes on the Plymouth species of *Spirontocaris* (Crustacea). Proceedings of the Zoological Society of London, 106: 89–104, 1936.

Etymologi: occultus (lat.) = dold eller gömd.

Litteratur

Enckell, P.H. 1980. Kräftdjur. Fältfauna. Signum i Lund. 685 s.

Smaldon, G., Holthuis, L.B., Fransen, C.H.J.M. 1993. Coastal Shrimps and Prawns. Synopses of the British Fauna 15

Författare

Matz Berggren 2017 (kännetecken, ekologi, utbredning, bearbetad av Ragnar Hall, ArtDatabanken). Matz Berggren © ArtDatabanken, SLU 2015-02-16 (naturvårdsinformation).